

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

Αριθμός Γνωμοδότησης : 577/2012
ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΜΗΜΑ Δ΄
Συνεδρίαση της 13.11.2012

Σύνθεση :

Προεδρεύων : Ανδρέας Φυτράκης, Νομικός Σύμβουλος του Κράτους, αρχαιότερος των παρευρισκομένων Νομικών Συμβούλων του Τμήματος, λόγω κωλύματος του Προέδρου του Τμήματος Φωκίωνα Γεωργακόπουλου.

Μέλη : Χρυσαφούλα Αυγερινού, Στέφανος Δέτσης, Ιωάννης - Κωνσταντίνος Χαλκιάς, Νίκη Μαριόλη, Δημήτρα Κεφάλα, Δημήτριος Αναστασόπουλος, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγήτρια : Σταυρούλα Μπανάκου, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.

Αριθμ. Ερωτήματος : Το υπ' αριθ. πρωτ. 3919/3.5.2012 έγγραφο της Δ/νσης Απαλλοτριώσεων του ν.π.δ.δ. με την επωνυμία «ΤΑΜΕΙΟ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΩΝ», που υπογράφηκε από τον Πρόεδρο του Δ.Σ. αυτού.

Περίληψη: Εάν το ν.π.δ.δ. με την επωνυμία «Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων» δεσμεύεται να αποδώσει, στους αναγνωρισθέντες ως δικαιούχους αποζημίωσης απαλλοτριωθείσης έκτασης, το ποσό της συμπληρωματικώς παρακατατεθείσης αποζημίωσης μόνο κατά το ποσοστό που αναγνωρίστηκαν

αυτοί δικαιούχοι ή το σύνολο αυτής, δεδομένου ότι στην απόφαση αναγνώρισης δικαιούχων φέρονται ως εξ αδιαιρέτου συγκύριοι του συνόλου του απαλλοτριωθέντος ακινήτου, όπως αυτό προέκυψε μετά από διόρθωση του κτηματολογικού πίνακα και διαγράμματος.

Επί του ανωτέρω ερωτήματος το Δ' Τμήμα του Ν.Σ.Κ. γνωμοδότησε ομόφωνα ως ακολούθως:

I. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

1. Με το υπ' αριθ. πρωτ. 3919/3.5.2012 2818/12.01.2012 έγγραφο του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου του Τ.Π.& Δανείων διαβιβάστηκε στο Γραφείο Νομικού Συμβούλου του Ταμείου ερώτημα της Δ/σης Δ8 Απαλλοτριώσεων.

Σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο ως άνω ερώτημα, και όσα προκύπτουν από τον φάκελο του, οι Δ.....Τ..... το γένος Κ.....Π....., Ι.....Π....., Α.....Κ..... το γένος Κ..... Π..... και Γ.....Π..... με την από 20/3/2012 αίτηση τους προς το Τ.Π.& Δανείων ζητούν να αποδώσει το τελευταίο σε καθένα από αυτούς το ¼ της συμπληρωματικώς παρακατατεθείσης αποζημίωσης, βάσει της υπ' αριθ. 225/2009 απόφασης του Εφετείου Ιωαννίνων, για απαλλοτριωθέν ακίνητό τους αντί του 1/16 αυτής για το οποίο αναγνωρίστηκε έκαστος δικαιούχος αυτής με την υπ' αριθ. 392/2010 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Άρτας, ισχυριζόμενοι ότι σύμφωνα με το σκεπτικό της απόφασης αυτής προκύπτει ότι είναι εξ αδιαιρέτου συγκύριοι κατά το ¼ έκαστος του απαλλοτριωθέντος ακινήτου, πλην όμως αναγνωρίστηκαν δικαιούχοι μόνο κατά το 1/16 έκαστος της παρακατατεθείσης αποζημίωσης διότι το εν λόγω Δικαστήριο (Μ.Π. Άρτας) δεσμεύετο από το δεδicasμένο προηγούμενων αναγνωριστικών αποφάσεων.

Ειδικότερα σύμφωνα με τα οριζόμενα στην υπ' αριθ. 392/2010 απόφαση αναγνώρισης δικαιούχων του Μονομελούς Πρωτοδικείου Άρτας, με την υπ' αριθ.1099018/10575/31-12-2002 ΚΥΑ απαλλοτριώθηκαν ακίνητα στη περιοχή

του Ν. Άρτας για λόγους δημοσίας ωφέλειας. Ανάμεσα στα απαλλοτριωθέντα ακίνητα περιλαμβάνεται και η με κτηματολογικό αριθμό 444 ιδιοκτησία με φερόμενο ιδιοκτήτη την κοινότητα Μεγάρχης. Η ιδιοκτησία αυτή η οποία φέρεται στον κτηματολογικό πίνακα ως ένα ενιαίο ακίνητο αποτελείται από δύο αυτοτελή και όμορα συνεχόμενα ακίνητα και ειδικότερα: α) από ακίνητο (444^Α) εμβαδού 28.875 τ.μ κατά τον τίτλο κτήσης και 32.840,23 τ.μ. κατά νεότερη καταμέτρηση, το οποίο αποτελεί το 296 κληροτεμάχιο, συγκύριοι του οποίου είναι οι αιτούντες κατά ποσοστό $\frac{1}{4}$ έκαστος εξ αδιαιρέτου. Εκ του ακινήτου αυτού απαλλοτριώθηκε έκταση συνολικής επιφανείας 7.334,41 τ.μ. .Επ' αυτού δεν προβάλλονται δικαιώματα από τρίτους και β) από ακίνητο (444^Β) εμβαδού 31.000 τ.μ. κατά τον τίτλο κτήσης και κατά νεώτερη καταμέτρηση 30.445,13 τ.μ., το οποίο αποτελεί το 297 κληροτεμάχιο, συγκύριος του οποίου κατά ποσοστό $\frac{1}{4}$ είναι ο Κ.....Μ..... Εκ του ακινήτου αυτού απαλλοτριώθηκε έκταση συνολικής επιφανείας 14.276,94 τ.μ. Επ' αυτού δεν προβάλλονται δικαιώματα από τρίτους. Το δικάσαν Δικαστήριο (Μ.Π.Άρτας) λαμβάνοντας υπόψη ότι δεσμεύεται από το δεδικοσμένο των υπ' αριθ. 284/2007 και 811/2007 αποφάσεών του, στις οποίες τρίτοι, μη διάδικοι στη δίκη επί της οποίας έκρινε (Α.....Σ....., το γένος Μ.....Μ....., Α..... το γένος Μ.....Μ..... και Γ.....Μ.....) αναγνωρίστηκαν δικαιούχοι κατά το $\frac{1}{4}$ έκαστος της αποζημίωσης για το σύνολο της απαλλοτριωθείσης ιδιοκτησίας με αριθμό κτηματολογικού πίνακα 444 (πριν δηλαδή το διαχωρισμό του 444^Α και 444^Β), προέβη σε διόρθωση του κτηματολογικού πίνακα και διαγράμματος της εν λόγω απαλλοτρίωσης αναφορικά με την με κτηματολογικό αριθμό 444 ιδιοκτησία σε δύο αυτοτελή και όμορα ακίνητα 444^Α και 444^Β και αναγνώρισε δικαιούχους της αποζημίωσης που καθορίστηκε προσωρινά με την 798/2004 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Άρτας και οριστικά με την 225/2009 απόφαση του Εφετείου Ιωαννίνων α) τους αιτούντες (Α..... Π..... κλπ., συν.4) κατά το $\frac{1}{16}$ έκαστο στην αποζημίωση που αντιστοιχεί σε απαλλοτριωθέν τμήμα 7.334,41 τ.μ του με αριθμό 444^Α ακινήτου με τα επικείμενα αυτού και β) τον Κ.....Μ..... στο $\frac{1}{4}$ της αποζημίωσης που αντιστοιχεί σε απαλλοτριωθέν τμήμα 14.276,94 τ.μ. του υπ' αριθ. 444^Β ακινήτου, με τα επικείμενα αυτού.

Κατόπιν των ανωτέρω τέθηκε από την Διεύθυνση Δ8 Απαλλοτριώσεων του Τ.Π.&Δ. το ερώτημα εάν για την υπ' αριθ. Κ.Π.444^ο ιδιοκτησία οφείλει να αποδώσει το 1/4 της αποζημίωσης σε κάθε ένα από τους αιτούντες ή το 1/16 της αποζημίωσης (ήτοι 4/16 και στους τέσσερεις), όπως έχει ήδη αποδώσει.

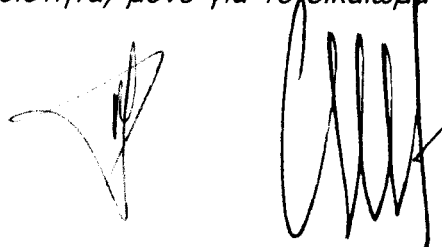
ΙΙ. ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΕΣ ΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Α. Σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 2 Ν. 2882/2001 (Κώδικας Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων Ακινήτων) «*Το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων αποδίδει στο δικαιούχο το ποσό που κατατέθηκε αφού προσκομισθεί σε αυτό τελεσίδικη αναγνωριστική απόφαση*» ενώ σύμφωνα με την παρ. 4 του ίδιου άρθρου «*Με την καταβολή της αποζημίωσης στο δικαιούχο που αναγνωρίστηκε δικαστικώς, το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων απαλλάσσεται από κάθε υποχρέωση και ευθύνη απέναντι σε οποιονδήποτε τρίτο διεκδικητή ή δικαιούχο. Ευθύνη απέναντι σε αυτούς έχει εκείνος που εισέπραξε την αποζημίωση*».

Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 26 παρ. 12 του ως άνω Νόμου «*η απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου για την αναγνώριση δικαιούχων δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα. Διάδικοι ή τρίτοι, που αξιώνουν δικαιώματα στο απαλλοτριωμένο ακίνητο, δύνανται να τα ασκήσουν κατά την τακτική διαδικασία, έστω και αν δεν προβλήθηκαν κατά την ειδική διαδικασία αναγνώρισης δικαιούχων, προς είσπραξη της αποζημίωσης ή αναζήτηση αυτής από εκείνον που την εισέπραξε ή από εκείνον υπέρ του οποίου εκδόθηκε το χρηματικό ένταλμα πληρωμής, χωρίς αυτό να ασκεί επιρροή στη διαδικασία της απαλλοτρίωσης*».

Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 322 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ. «*Το δεδicasμένο εκτείνεται στο ουσιαστικό ζήτημα που κρίθηκε, αν η απόφαση έκρινε οριστικά για μια έννομη σχέση που έχει προβληθεί με αγωγή, ανταγωγή, κύρια παρέμβαση ή ένσταση συμψηφισμού. Το δεδicasμένο εκτείνεται επίσης και στο δικονομικό ζήτημα που κρίθηκε οριστικά*».

Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 324 Κ.Πολ.Δ. «*Δεδicasμένο υπάρχει μεταξύ των ίδιων προσώπων με την ίδια ιδιότητα, μόνο για το δικαίωμα που*

κρίθηκε και εφόσον πρόκειται για το ίδιο αντικείμενο και την ίδια ιστορική και νομική αιτία».

Β. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η παρακατάθεση στο Τ.Π. & Δανείων της αποζημίωσης που καθορίστηκε προσωρινά ή οριστικά και η δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης, ή η είσπραξή της με οποιονδήποτε τρόπο από εκείνον που με απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου ορίστηκε δικαιούχος, επιφέρει τη *συντέλεση* της απαλλοτρίωσης, ανεξάρτητα από το αν ο αναγραφόμενος ως δικαιούχος στην απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου είναι ή όχι ο πραγματικός κύριος του ~~απαλλοτριωθέντος~~ (ΑΠ 243/1999 ΕλλΔνη 1999· 1036).

Εξάλλου, η απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου περί αναγνώρισης δικαιούχων αποζημίωσης είναι *τελεσίδικη και αμετάκλητη*, καθ' όσον δεν προσβάλλεται με κανένα ένδικο μέσο (ΕφΑθ 8125/1980 Αρμ 1981· 656), επιλύει οριστικά τη διαφορά με βάση τα υπάρχοντα στη διάθεση του δικαστηρίου αποδεικτικά στοιχεία και παράγει *δεδικασμένο με ευρεία έννοια*, δηλαδή δεσμευτικότητα όχι μόνο μεταξύ των προσώπων (υποκειμενικά όρια) που μετέχουν στη δίκη αναγνώρισης αλλά και έναντι άλλων και ειδικά : α) έναντι του υποχρέου αποζημίωσης και β) έναντι του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων (άρθρο 8 παρ.2 Ν. 2882/2001, άρθρο 8 παρ. 2 Ν.Δ. 797/1971), το οποίο οφείλει να καταβάλλει την αποζημίωση σε αυτόν που αναγνωρίστηκε ως δικαιούχος και στο Δικηγορικό Σύλλογο το ποσό της δικαστικής δαπάνης και την αμοιβή των πληρεξουσίων δικηγόρων. Η απόφαση αναγνώρισης δικαιούχων της αποζημίωσης κατά την ειδική διαδικασία δημιουργεί, κατά τα άρθρα 331 επ. Κ.Πολ.Δ., δεδικασμένο υπέρ αυτού που αναγνωρίστηκε για την είσπραξή της από τον υπόχρεο ή από το Τ.Π.& Δανείων, αλλά και για την έγερση της καταψηφιστικής αγωγής για τη λήψη της και όχι δεδικασμένο για την κυριότητα, γιατί η κυριότητα στη δίκη αναγνώρισης κρίνεται παρεμπιπτόντως, καθ' όσον το Μονομελές Πρωτοδικείο, κρίνοντας για τον δικαιούχο της αποζημίωσης, δεν είναι αρμόδιο καθ' ύλην να κρίνει για το ζήτημα της κυριότητας με δύναμη δεδικασμένου (ΑΠ 1459/2003 ΕλλΔνη 2005· 1071, ΑΠ 436/1994 ΕλλΔνη 1995· 312, ΑΠ 31/1985 ΕλλΔνη 1985· 657). Περαιτέρω, η εν λόγω απόφαση αποτελεί δεδικασμένο ως προς το ύψος της

οφειλόμενης αποζημίωσης αλλά και για *το ποιος είναι ο δικαιούχος είσπραξης της αποζημίωσης* έναντι όλων των ενδιαφερομένων, έναντι όσων μετείχαν στη δίκη της αναγνώρισης και δεν διεκδίκησαν την αποζημίωση του απαλλοτριούμενου, αλλά και έναντι όσων δεν μετείχαν στη δίκη, είτε είχαν κλητευθεί είτε όχι, καθώς επίσης και έναντι όσων παρέστησαν στη δίκη και διεκδίκησαν δικαιώματα, αλλά δεν αναγνωρίστηκαν ως δικαιούχοι (ΑΠ 194/1993, ΑΠ 1012/1991, ΑΠ 436/1994 ΕλλΔνη 1995· 312, ΑΠ 1459/2003).

Εξάλλου με την απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου κατά τη διαδικασία της αναγνώρισης δικαιούχων δημιουργείται δεδικασμένο, όχι μόνο για το ποιος είναι ο δικαιούχος της αποζημίωσης, αλλά και για την *έκταση* του απαλλοτριωθέντος ακινήτου, τον όγκο των επ' αυτού κτισμάτων και την ποσότητα των συστατικών του, αφού τα περιστατικά αυτά κρίθηκαν αναγκαστικά για την εξεύρεση του ύψους της προσδιορισθείσας κατά τιμή μονάδας αποζημίωσης (Χορομίδης Ι., Αναγκαστικές Απαλλοτριώσεις, 2004, σελ. 546, ΕφΑθ 8308/1986 ΕλλΔνη 1988· 136).

Η *οριστικότητα* και το *δεδικασμένο* από την αναγνώριση δεν υποδηλώνει ότι ο πραγματικός δικαιούχος, ο οποίος για κάποιο λόγο δεν αναγνωρίστηκε, έχει χάσει κάθε δικαίωμά του, αλλά ότι αποκλείεται η μεταρρύθμιση της απόφασης ως προς το πρόσωπο του δικαιούχου που αναγνωρίστηκε έναντι μόνο του υπόχρεου ή του Τ.Π. & Δανείων. Σε συνέχεια των ανωτέρω, ο πραγματικός κύριος του απαλλοτριωθέντος δεν εμποδίζεται να ζητήσει, προσφεύγοντας με πρόδηλο έννομο συμφέρον στα πολιτικά δικαστήρια, σύμφωνα με το άρθρο 70 Κ.Πολ.Δ. να αναγνωρισθεί το δικαίωμα κυριότητας κατά το χρόνο της απαλλοτρίωσης, προκειμένου να προετοιμάσει την άσκηση άλλου δικαιώματος, όπως εκείνου να ζητήσει την απόδοση της αποζημίωσης που εισπράχθηκε από τον μη κύριο κατά τις διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού ή ενδεχομένως και την ανάκληση της απαλλοτρίωσης από την αρμόδια διοικητική αρχή, όταν έχει συντρέξει νόμιμος λόγος μετά τη συντέλεση της απαλλοτρίωσης (Χορομίδης Ι., Αναγκαστικές Απαλλοτριώσεις, 2004, σελ. 551).

Ειδικότερα, στην περίπτωση που αναγνωρίστηκε κατά την ειδική διαδικασία του άρθρου 26 Ν. 2882/2001 ως δικαιούχος της αποζημίωσης

πρόσωπο διαφορετικό από τον πραγματικό δικαιούχο, αυτός που δεν ήταν διάδικος και δεν μετείχε στην ειδική διαδικασία αναγνώρισης δικαιούχων ή αυτός που μετείχε αλλά δεν αναγνωρίστηκε ή αναγνωρίστηκε ως προς τμήμα μόνο της ιδιοκτησίας του, δεν έχει πλέον τη δυνατότητα να επανέλθει κατά την ειδική διαδικασία αναγνώρισης δικαιούχων, αφού η απόφαση του δικαστηρίου είναι τελεσίδικη και αμετάκλητη. Επίσης το δικαίωμα κυριότητας του αληθινού κυρίου του απαλλοτριωθέντος ακινήτου, αφού συντελεσθεί η απαλλοτρίωση, δεν προστατεύεται στο εξής με τη διεκδικητική αγωγή (1094 Α.Κ.). Έχει όμως *ενοχική αξίωση* επί της αποζημίωσης που παρακατατέθηκε ή εισπράχθηκε την οποία μπορεί να ασκήσει κατά την τακτική διαδικασία εναντίον εκείνου που αναγνωρίστηκε ως δικαιούχος της αποζημίωσης, αν αυτός εισέπραξε την αποζημίωση, γιατί την έλαβε χωρίς αιτία, *sine causa* (άρθρο 8 παρ. 4 Ν. 2882/2001, ΕφΠατρ 163/1979 ΝοΒ 1979· 1354). Η ενοχική αξίωση του αληθινού κυρίου και δικαιούχου της αποζημίωσης εναντίον αυτού που αναγνωρίστηκε δικαστικά ως δικαιούχος υφίσταται ακόμα και αν ο τελευταίος δεν εισέπραξε την αποζημίωση. Η εν λόγω ενοχική απαίτηση μπορεί να στηριχθεί στις διατάξεις του Ν. 2882/2001, στις διατάξεις από σύμβαση (αν η είσπραξη έγινε με βάση σύμβαση) ή αδικοπραξία (914 Α.Κ.), αν συντρέχει τέτοια. Δυνατόν επίσης να στηριχθεί στις διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού (άρθρα 904 επ. ΑΚ) που εφαρμόζονται επιβοηθητικώς (ΑΠ 186/1992 ΕΕΝ 1992· 267).

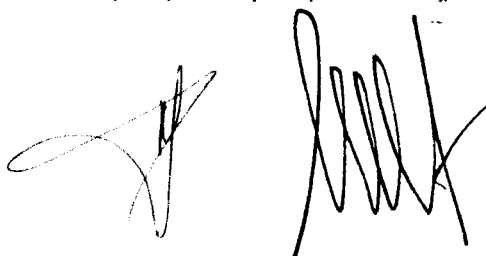
Περαιτέρω, από την απόφαση αναγνώρισης δικαιούχων δημιουργείται δεσμευτικότητα ως προς την είσπραξη της αποζημίωσης, η οποία αποβλέπει μόνο στην εξασφάλιση του Ταμείου ή του υπόχρεου καταβολής ανεξάρτητα από το αν τελικά αυτός που αναγνωρίστηκε είναι και ο αληθινός κύριος και δικαιούχος (Καστριώτης Ι., Η συμβολή του ΤΠΔ στην εξυπηρέτηση του δικαίου της αναγκαστικής εκτελέσεως και των αναγκαστικών απαλλοτριώσεων, 1997, σελ. 105). Με βάση την απόφαση αναγνώρισης μπορεί να αποσβεστεί η ενοχή από την απαλλοτρίωση των προσώπων αυτών μόνο σε αυτόν που αναγνωρίστηκε ως δικαιούχος. Η οριστικότητα της απόφασης άλλωστε αποβλέπει στην ταχεία είσπραξη της αποζημίωσης και στην ασφάλεια της καταβολής, ώστε να επιτυγχάνεται ο δικαιοπολιτικός σκοπός της ταχείας

συντέλεσης της απαλλοτρίωσης, με επακόλουθο την ταχεία πραγματοποίηση του σκοπού δημοσίας ωφελείας (Χορομίδης Κ. , Αναγκαστική Απαλλοτρίωση, 2008, σελ. 1243 – 1246).

Με βάση τα ανωτέρω, το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων δεσμεύεται από το δεδουλευμένο της απόφασης αναγνώρισης δικαιούχων αποζημίωσης της απαλλοτρίωσης και υποχρεούται να καταβάλλει την αποζημίωση σε αυτόν που αναγνωρίστηκε δικαστικώς ως δικαιούχος με την προσκόμιση της απόφασης. Η υποχρέωση μάλιστα του ΤΠΔ για απόδοση της αποζημίωσης που παρακατατέθηκε τάσσεται από το νόμο ως αναγκαία συνέπεια της αναγνώρισης του δικαιούχου με τελεσίδικη απόφαση, χωρίς να απαιτείται να διαλαμβάνεται και σχετική επιταγή στην απόφαση για την αναγνώριση του δικαιούχου (ΜονΠρΑθ 1051/1974· ΝοΒ 1975· 67). Αν το Τ.Π.& Δανείων καταβάλλει την αποζημίωση σε δικαιούχο που αναγνωρίστηκε δικαστικά, απαλλάσσεται από κάθε ευθύνη και υποχρέωση απέναντι σε οποιονδήποτε τρίτο ή διεκδικητή ή εμφανιζόμενο ολικά ή μερικά ως δικαιούχο της αποζημίωσης (ΜονΠρΗρακλ 475/2007, ΑΠ 691/2008, ΓνμΔΝΣΚ 586/1991 ΝομΔελτΝΣΚ 1991.111, Χορομίδης Ι., ό.π., σελ. 208). Ευθύνη απέναντι σε αυτούς έχει πλέον αυτός που εισέπραξε την αποζημίωση.

III. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η υπ' αριθ. 392/2010 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Άρτας (με την οποία, μετά από διόρθωση του κτηματολογικού πίνακα και διαγράμματος της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης ακινήτων -που κηρύχθηκε με την υπ' αριθ.1099018/10575/31-12-2002 ΚΥΑ- αναφορικά με την με κτηματολογικό αριθμό 444 ιδιοκτησία ώστε αυτή να διαχωριστεί σε δύο αυτοτελή και όμορα ακίνητα με αριθμούς 444^α και 444β) και η αναγνώριση των αιτούντων ως δικαιούχων της αποζημίωσης που αντιστοιχεί στην 444^α ιδιοκτησία κατά ποσοστό 1/16 έκαστος, είναι δεσμευτική για το Τ.Π.& Δανείων. Το τελευταίο (Τ.Π.&Δ.) οφείλει να αποδώσει και τη συμπληρωματική αποζημίωση σύμφωνα με το περιεχόμενο της ανωτέρω απόφασης, αφού η κρίση αυτή του Δικαστηρίου δεν δημιουργεί δεδουλευμένο ως προς την κυριότητα, η οποία κρίθηκε παρεπιμπτόντως, αλλά

είναι δεσμευτική για το Τ.Π.& Δανείων μόνο αναφορικά με το ποιοι είναι οι δικαιούχοι της αποζημίωσης και σε τι ύψος.

Αθήνα, 19.12.2012

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΥΤΡΑΚΗΣ

ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΜΠΑΝΑΚΟΥ

ΠΑΡΕΔΡΟΣ Ν.ΣΚ.

